

ikke fordi jeg egentlig sympatiserer med dem, men fordi det var den rigtige Retning, de pegede i, naar man vilde reformere — men det, jeg vil fraraade, er: at ophæve hele denne Retning, det Princip i Kirken, at ingen skal kunne føre Ordet under Gudstjenesten i Menigheden som Ordets Forhinder uden at have teologisk Oplærelse, selv om denne ikke behøver at være saadan, som den for Tiden fordres. — Med Hensyn til § 2 vil jeg over for den ærede Forslagsstiller fastholde, at naar vedkommende, saa snart han ikke er Sognebaandsløser, dog, skønt kun Enkeltmand, skal kunne benytte og forlange Benyttelse af en anden Præst i sin Kirke, saa tiltager han sig en Besøjeelse, som man fornødtigvis kun kan tænke sig tillagt Flertallet af Menighedsmedlemmerne, hvad Loven af 25de Marts 1872 har gjort, men som man ikke bør tillægge en enkelt, fordi det, i det Øjeblik han ikke er Sognebaandsløser, jo ikke er for sig selv alene, han forlanger det, men for Menigheden, som naturligvis har Ret til at blive hørt, men som han dog ønsker i dette Tilfælde skulde være til Stede.

Falkenstjerne: Det glædede mig i høj Grad at høre den højtærede Kultusminister tale som kirkelig Frihedsmand over for mig. Jeg kan ikke andet end udtale min store Glæde over, at den højtærede Kultusminister ikke i fjerneste Maade har Dybt til at undertrykke den kirkelige Bevægelse her i Landet. Det kan jo ikke andet end anerkendes, at det er et betydeligt Fremstridt fra tidligere Dage, da man saa meget ofte fra de kirkelige Myndigheders Side har ønsket at tøjle den kirkelige Bevægelse. Men den højtærede Minister tager fuldstændig fejl, naar han tror og udtaler, at det var det, jeg anbefalede. Nej, meget langt fra. Den højtærede Minister mente, at mine Udtalelser maatte opfattes som udsprungne af et lidet venstabeligt Sindelag over for den nuværende Lægprædikantervirksomhed, som udgaar fra den indre Mission. Den højtærede Minister tager fejl deri. Jeg udtalte hverken Sympati eller Antipati over for den, jeg gjorde kun opmærksom paa den Stilling aldeles uden for den kirkelige Orden, som den efterhaanden er kommen til at indtage her hjemme. Nej, det, jeg anbefalede, var aldeles ikke at lægge Tøjle paa den — det tror jeg slet ikke, man vil komme godt fra eller opnåa noget godt ved — men at benytte denne Bevægelse til at frugtbar gøre det kirkelige Liv her i Landet, og det er noget ganske andet end at lægge Tøjle paa den. Men ganske vist mener jeg, at det tillige vil have til Følge, at afskil-

ligt usundt Sværmeri, som er fulgt med denne Bevægelse, netop derved vil tabe sig. Det, at man nu fuldstændig har spærret Lægprædikanterne Afgang til kirkelig Virksomhed her i Landet, Afgang til at tale i Sognekirken og Afgangen til at komme til Kirkens Tjeneste, det tror jeg bevarer en Mundhed, som jeg ønsker, man maatte komme bort fra ved, at Kirken tog hele Bevægelsen i sin Tjeneste. Det, tror jeg, vilde modvirke den Mundhed, som jeg tror den højtærede Kultusminister maa være enig med mig i ofte har vist sig at følge med stærke kirkelige Bevægelser. Men desfra til at tøjle den er der et meget stort Spring, og jeg skulde være den sidste til at bede den højtærede Kultusminister lægge Tøjle enten paa denne eller paa nogen anden Bevægelse. — Medens jeg har Ordet, maa jeg maasse endnu gøre en Bemærkning til den højtærede Kultusminister. Jeg synes, at den højtærede Minister noget overser, at man egentlig ikke ved det foreliggende Lovforslag vil gribe ind i den sædvanlige Gudstjeneste. Den vil gaa sin Gang aldeles uhindret. Sognepræsten vil tage sin Søndagstjeneste i Kirken, og vil han holde Gudstjeneste en Hverdag, saa gør han det. Der bliver her kun Tale om, at man maa bruge Kirken i kirkelige Djemed inden for den Tid, den sædvanlige Gudstjeneste finder Sted.

M. Nielsen: Jeg kunde i og for sig frasælbe Ordet, efter hvad den sidste ærede Taler udtalte. Det høje Kirke- og Undervisningsministerium har jo ved Cirkulære af 25de August 1891, altsaa for et Par Aar siden, udtalt dette, at det er ved den ordinære Gudstjeneste, at Lægmand ikke maa tale, og der er altsaa ikke gjort noget Indgreb i Sognepræstens Ret ved det foreliggende Lovforslag. Om de ekstraordinære Tjenester i Kirken i Ugens Løb ere gudelige Forsamlinger eller Prædike-tjenester, vil jo være en Skønsag, og der antager jeg — og det har Kultusministeriet vist ogsaa ment i de forløbne Aar — at Lægfolk have Lov til at tale efter de nuværende Lovregler, naar de have vedkommende Præsts eller Præsters Tilladelse dertil. — Medens jeg har Ordet, maa jeg maasse bemærke til det ærede Medlem for Besje Amts 3dje Valokreds (Falkenstjerne), at jeg ikke rigtig kan se, at det nuværende Lovforslag skulde blive en Regulering eller en Autorisation af denne Lægmandsvirksomhed, særlig af Indre-Mission herhjemme. Jeg kan se, at det vil blive en stor Befvemmelighed for Indre-Mission at kunne benytte Kirkerne i de Sogne, hvor de ikke have deres Bedehuse,